

VIER!

uitgave ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van
Missionair Diaconaal Centrum Het Pand

Voor de voortzetting van zijn activiteiten is Het Pand afhankelijk van donaties. Voor een deel kan Het Pand rekenen op structurele gevers zoals de Centrale Diaconie van de Protestantse Gemeente Groningen, diverse kerkelijke gemeenten, de Gemeente Groningen, particulieren en verschillende fondsen. Bovenop de verwachte bijdragen is er voor de projectperiode 2024-2026 een bedrag van €50.000 nodig om het missionaire en diaconale werk te financieren. Hierin zijn we afhankelijk van nieuwe donateurs.

Wilt u bijdragen aan de voortzetting van het werk in Het Pand, ook voor de komende 35 jaren? U kunt ons zowel incidenteel als structureel steunen door een bedrag over te maken naar NL26 RABO 0302 2061 91 ten name van IZB, onder vermelding van 'Gift Groningen Het Pand', of gebruik maken van onderstaande QR-code. Giften zijn fiscaal aftrekbaar. Uw bijdrage maakt het mede mogelijk dat Het Pand zich kan blijven inzetten voor de bloei van de wijk.

Bent u geïnteresseerd in het projectplan 'Het Pand met de wijk' voor 2024-2026? Stuur dan een mail naar hetpand@wijkgemeente-martinikerk.nl en ontvang meer informatie over hoe u, uw fonds, kerk of bedrijf kan bijdragen aan het werk van Het Pand.

VIER! INHOUD

Inleiding

2.

Blijdschap wordt groter als je haar deelt

Geschiedenis

4.

Het vijf- en het tienvoudige

Dagelijks leven

- Jan Waanders

8.

Een week in Het Pand

10.

Vakantie in Het Pand

12.

Vieringen in Het Pand

Achtergrond

16.

Gevormd door Het Pand

20.

Interview met Jan Waanders

VIER! Extra

26.

Samen achter Jezus aan

Blijdschap wordt groter als je haar deelt

Op mijn eerste vakantiedag zet ik het allemaal nog eens op een rijtje. Het begon in 2012. Het Pand zat toen nog in een bescheiden onderkomen aan de Padangstraat. We maakten een promotiefilmpje om geld te werven voor onze droom: een nieuw multifunctioneel gebouw, aan de rand van de speeltuin in de Korrewegwijk.

In dit filmpje komt Dineke aan het woord, een moeder uit de buurt. Ze vertelt dat haar kinderen graag naar de kinderclub gaan. Wij zijn niet gelovig opgevoed, en bidden doen we hier thuis niet, zegt ze. Maar haar dochter heeft veel belangstelling voor het geloof en daar staat ze welwillend tegenover. Ook haar zoontje is in die tijd al kind aan huis bij Het Pand. En de Bijbels die ze bij ons hebben gekregen, worden gelezen.

Negen jaar later, 2021, een donderdagavond in de sport- en spelweek. Het zoontje uit het gezin is inmiddels een tiener. Met drie leeftijdgenoten behoort hij tot de 'eigen kweek': jongeren die al van kinds af aan deelnemen aan de club- en sportactiviteiten van Het Pand, en die nu zelf in de leiding zitten.

Een grote groep tieners zit in een kring. De jongen gaat staan, want hij wil een getuigenis geven. Een bijzonder moment, zeker gezien zijn achtergrond. Hij vertelt dat hij door wat hij meemaakt bij Het Pand is gaan twijfelen aan zijn overtuiging dat God niet bestaat. 'Misschien bestaat Hij wel!'

Drie jaar geleden zat hij zelf in de kring naar een soortgelijk getuigenis te luisteren, toen een teamlid van de sport- en spelweek vertelde over haar weg tot het geloof. Ze zaten buiten - er kwam een wolk overdrijven in de vorm van een kruis. Hij zag er een teken in. 'God is erbij!' Achteraf is dat het moment waarop zijn geloof begint te ontkiemen. God bestaat. Hij is erbij.

Als team zijn we onder de indruk van het verhaal. Een paar dagen later, op zondag, zijn we in Het Pand bij elkaar voor de lunch-

viering. De jongen vertelt dat hij er tegenop had gezien om zijn getuigenis te geven, maar blij is dat hij het heeft kunnen doen. De viering is de laatste in een serie over de vrucht van de Geest: blijdschap. Benno zegt in zijn overdenking dat er echte blijdschap is als we in geloof zicht hebben op het eeuwige leven.

Tijdens de viering scharrelt er een duif rond de tafels. De vogel was er in geslaagd naar binnen te glippen en pikt nu overal kruimels van grond. Zul je net zien, lachen we, we hebben het over de Geest en er daalt een duif neer. Dat kan geen toeval zijn, toch?

Na de viering blijft een groepje van drie tieners wat dralen in de gang.

'Is er nog wat...?'

'Ja', zegt de jongen die zijn getuigenis gaf, 'wil je met mij naar mijn vader en moeder gaan om te vragen of mijn zus en ik gedoopt mogen worden?'

Ik denk aan het filmpje van negen jaar geleden. De duif is inmiddels gevlogen, maar de Geest doet zijn werk. Hij heeft een lange adem en is nog lang niet klaar. Het gaat niet altijd spectaculair of snel. Maar wat een blijdschap is er in de hemel over deze kinderen. Een Godswonder.

Dankbaar stuur ik een berichtje aan het teamlid dat drie jaar geleden haar getuigenis gaf. Het doet haar veel, mailt ze terug.

Blijdschap wordt groter als je haar deelt. Bij deze.

Jan Waanders

Het vijf- en het tienvoudige

Aan de mensen die stonden te luisteren, vertelde hij nog een gelijkenis, aangezien hij nu dicht bij Jeruzalem was en zij dachten dat het koninkrijk van God nu spoedig zou aanbreken. Hij zei: 'Een man van voorname afkomst ging op reis naar een ver land om het koningschap in ontvangst te nemen en dan terug te keren. Hij riep tien van zijn dienaren bij zich, gaf elk van hen honderd Drachme en zei tegen hen: "Ga daarmee handeldrijven terwijl ik weg ben."

Bij zijn terugkeer, toen hij het koningschap had ontvangen, liet hij de dienaren aan wie hij het geld had gegeven bij zich roepen om te vernemen wat ze met handeldrijven hadden verdiend. De eerste kwam en zei: "Heer, uw geld heeft het tienvoudige opgeleverd." Zijn meester zei: "Voortreffelijk, je bent een goede dienaar. Omdat je betrouwbaar bent geweest in iets zeer gerings verleen ik je het bestuur over tien steden." De tweede kwam zeggen: "Uw geld, heer, heeft het vijfvoudige opgeleverd. Tegen hem zei hij: "Jij krijgt het bestuur over vijf steden."

Lucas 19 vers 11-13 en 15-19

De geschiedenis van Het Pand begint in 1984. In dat jaar werden de Sionskerk en de Philadelfiakerk gesloten en gingen de beide gemeenten samen verder als wijkgemeente centrum-oost, nu de wijkgemeente Martinikerk. De predikant was ds. Andries Zoutendijk, toen 32 jaar oud, en Machiel van der Giessen, toen 25 jaar oud, was evangelist - wat we nu missionair werker noemen.

Machiel woonde aan de Celebesstraat in de Korrewegwijk en hij ontving veel mensen thuis. Voor zijn gezin met jonge kinderen was dat best belastend. Hij adviseerde de kerkenraad om in de wijk een plek te zoeken waar de evangelist en zijn team mensen konden ontvangen. En zo begon de zoektocht naar een pand. Er werd een commissie gevormd om de mogelijkheden te verkennen; als net afgestuurde student werd ik gevraagd om mee te doen.

We hoorden van een mevrouw uit onze wijk die een legaat had nagelaten aan de protestantse kerk in Groningen. Het ging om een bedrag van f 45.000, omgerekend € 22.520. Ze had hiervoor een hele specifieke bestemming aangegeven: de aankoop van een gebouw binnen een bepaald kluft in de Korrewegwijk. Ondanks deze goede start liet het succes nog even op zich wachten. Er deden zich verschillende aankoopmogelijkheden voor maar steeds kwam er iets tussen, en toen Machiel van der Giessen in 1987 predikant werd in Delfzijl, was er nog steeds geen pand.

Machiel werd opgevolgd door Wim Aanen, een gedreven evangelist. Terwijl de commissie nog wat aangeslagen was van de vergeefse pogingen, fietste Wim door de wijk en zag een huis te koop staan: Padangstraat 37/37A. Beneden een grote garage, op de eerste verdieping een woonkamer en keuken en op de tweede verdieping twee slaapkamers met daar tussenin een badkamer met een keukenblokje. Aan de achterkant een ommuurde tuin.

Maar in de Padangstraat was net een maand daarvoor iemand vermoord. Zowel de commissie als de kerkenraad twijfelden. Moeten we daar onze plek zoeken als gemeente? Wat als er opnieuw iets gebeurt? Uiteindelijk werd de knoop doorgehakt en op 13 oktober 1988 werd de koop gesloten voor een bedrag van f 95.000. Zo'n aankoopbedrag kunnen we ons nu niet meer voorstellen: € 43.181.

Ds. Andries Zoutendijk, ouderling Prins en ik gingen naar notaris Harm Jan Hoenders te Winsum om alles te regelen: het oprichten van de stichting Missionair Diaconaal Centrum, de aankoop van de woning en het aangaan van een lening. De notaris deed dit allemaal voor een vriendenprijs - hij ging geregeld ter kerke in de Martinikerk.

In de maanden daarna waren veel gemeenteleden actief om het pand in gereedheid te brengen. Met name de begane grond werd grondig verbouwd; onder leiding van een aannemer werd hier een ontmoetingsruimte gecreëerd. Het ontwerp was van gemeentelid Nico Fierloos, die nu architect is bij Fierloos architecten te Terneuzen. Begin 1989 werd het pand feestelijk geopend en kreeg het zijn naam. De naam waarbij het al die tijd genoemd was, werd officieel: Het Pand.

Het Pand functioneert nu al 35 jaar als missionair diaconaal centrum, met achtereenvolgens Wim Aanen, Ernst van Velzen en Jan Waanders als evangelist. Een groot team van vrijwilligers stond om hen heen. Financieel werd dit allemaal mogelijk gemaakt en begeleid door de IZB in Amers-

foort, de landelijke organisatie voor missionair werk binnen de PKN. Deze heeft ons altijd terzijde gestaan. Onze dank gaat uit naar de IZB en naar alle gemeenten, betrokkenen en instanties die ons financieel hebben gesteund.

In het stichtingsbestuur hebben vele mensen een rol gespeeld: in het begin ds. Zoutendijk, samen met ds. Gerrit de Fijter, die nu in Kampen woont. Later namen gemeenteleden dit werk op zich, en ook de wijkdiaconie was altijd vertegenwoordigd. Voor de begeleiding van de missionair werker is er de begeleidingscommissie. Deze commissie begeleidt de missionair werker, denkt mee met het werk dat in Het Pand plaatsvindt, en bewaakt of de doelstellingen van het driejaarlijkse projectplan worden gehaald. De commissie wordt gevormd door enkele gemeenteleden en een vertegenwoordiging vanuit de kerkenraad. Ook de IZB is vertegenwoordigd, voor adviezen aan en coaching van de missionair werker.

Het binnenhalen van fondsen is steeds meer een taak geworden van de begeleidingscommissie, die sinds enkele jaren stuurgroep wordt genoemd. Hiervoor is een specifieke fondsenwervingscommissie in het leven geroepen. Sinds de verhuizing naar het nieuwe pand in 2014 is ook de Tehuisgemeente vertegenwoordigd in de stuurgroep. Het nieuwe pand is immers mede mogelijk gemaakt door financiële steun van de Tehuisgemeente.

Het initiatief voor een groter pand ontstond rond 2012. Het oorspronkelijke pand was te klein, daar was Jan Waanders vol-

strekt helder in. Verdere groei van het werk kon alleen met meer ruimte. Op zoek dus naar een nieuw onderkomen. De slogan werd: 'Help Het Pand uit de brand!'. De actie sloeg goed aan, en er kwam voldoende geld binnen voor een groter gebouw. Het speeltuingebouw in de Korrewegwijk was toe aan renovatie, en zo deed de mogelijkheid zich voor om een geheel nieuw pand te bouwen, met gedeeltelijke verhuur aan de gemeente Groningen.

Het nieuwe Pand werd gerealiseerd in 2013, en in 2014 vond de feestelijke opening plaats, ruim 25 jaar nadat het missionair diaconale centrum was gestart aan de Padangstraat. De gemeente Groningen is ons bij dit alles altijd goed gezind geweest. Ook daar zijn we dankbaar voor. De gemeente zag en ziet de betekenis van alles wat er in en rondom Het Pand gebeurt, en hoe dat past bij de doelstellingen voor wijkontwikkeling in het noorden van de stad Groningen.

De verkoop van het oude pand liep voor spoedig, inmiddels is het verbouwd tot appartementen. Ad Haaksman speelde als voorzitter van de stichting Missionair Diaconaal Centrum een belangrijke rol bij de verkoop. De verkoopprijs werd € 225.000, het vijfvoudige van wat we er indertijd voor hebben betaald. De mevrouw van het le- gaat heeft een zaadje geplant, ze heeft ons richting gegeven bij het initiatief in 1988 en haar bijdrage van € 22.520 heeft het allemaal mogelijk gemaakt. Je zou kunnen zeggen dat wat zij gezaaid heeft, zelfs tien- voudig vrucht heeft gedragen. Daarin zie ik een parallel met de gelijkenis van Lucas 19.

Als ik die 35 jaar voorbij zie komen dan zie ik een hele lange stoet van mensen die betrokken zijn geweest bij Het Pand. Bezoekers, het kernteam, en degenen die als vrijwilliger een taak op zich namen, voor kortere of langere tijd. Samen zijn dat de betrokkenen bij wat hier gebeurt. En er gebeuren wonderlijke dingen. Bij het open huis in de ochtenden, de open maaltijden, het sporten met kinderen en tieners, het kinderwerk, de zomerkampen, de huiswerkbegeleiding, samen koken en vooral de vieringen die nu elke zondag plaatsvinden in Het Pand. Ik denk ook aan de bediening van de sacramenten, aan de heilige doop en aan het heilig avondmaal. Het blijft een pioniersplek waar we vol verwondering naar kijken en waar we God aan het werk zien.

In de beginjaren werd Jeremia 29 vers 7 vaak aangehaald en dat blijft actueel: *Bid tot de Heer voor de stad waarheen ik jullie weggevoerd heb en zet je in voor haar bloei, want de bloei van de stad is ook jullie bloei.*

En op de achtergrond hoor ik het refrein van een lied van Paul van Vliet:

*Er loopt een optocht door de tijd
Van de schepping tot de eeuwigheid
En die optocht komt
En dat is gek
Steeds weer op dezelfde plek.*

Voor die plek in dit refrein vullen we deze keer Het Pand in. In dankbaarheid kijken we terug op de afgelopen 35 jaar en gaan we verder op weg naar de 40!

Roden, 7 oktober 2023
Cees Langebeeke

Een week in Het Pand

Maandag

Iedere maandag halen we de kinderen op van school. Samen lopen we naar Het Pand, waar we eerst iets drinken en even bijkletsen. Samen met kindercoach Lenanna van Dijken geven we 'Dreamteam'. De Gemeente Groningen wil graag dat kinderen dromen over hoe het beter en mooier kan in onze wijk. We ontdekten echter dat deze kinderen het heel moeilijk vinden om op deze manier te dromen, omdat hun opvoeding daar niet toe uitnodigt. Door ze iedere drie weken een andere 'cursus' aan te bieden, hopen wij hun blik op het leven te verruimen. We hebben al een filosoof over de vloer gehad, een dierentekenaar, theatermakers... Maar we gaan ook gewoon lekker aan de slag met Lego om zo de fantasie te prikkelen.

Na het dreamteam komen de huiswerkboekjes op tafel, en halen we stapels lap-tops op voor de huiswerkbegeleiding. Sommige kinderen die meedoen aan Dreamteam blijven daarna om het huiswerk te maken. Anderen komen zelfstandig op de fiets en een deel wordt door hun moeder gebracht. Veel van de kinderen hebben ouders die de Nederlandse taal zeer matig beheersen. Hierdoor kunnen ze hun kinderen niet goed helpen met het huiswerk; denk aan spreekbeurten of verhaaltjessommen. Het Pand biedt hierbij hulp.

Na drie kwartier gaan we even naar buiten om te rennen, een potje voetbal te spelen, even iets anders te doen. Daarna kruipen we nog een half uurtje achter de laptop. De middag wordt afgesloten met

een snoepje, iets dat de kinderen nooit vergeten.

In de avond verzorgt het WIJ-team een tienerinloop, waar de tieners ook een warme maaltijd krijgen.

Dinsdag

Elke dinsdagmiddag is er kinderclub. Ook nu halen we de kinderen op van school. In Het Pand is de groep vrijwilligers al aanwezig. We hebben besproken wat we die middag gaan doen, en samen hebben we gebeden voor de zegen van God en de hulp van de Geest.

De kinderclub heeft eigenlijk een heel kerkelijk karakter. Net als tijdens de zondagse viering wordt de kaars aangestoken. We bidden, zingen een lied, delen een Bijbelverhaal dat ook op zondag aan de beurt is en maken een knutselwerk. De jongens gaan buiten vaak voetballen. Vlak voor 15.30 uur roepen we iedereen weer naar de grote zaal om af te sluiten. Eén kind wordt in het zonnetje gezet als 'held van de dag'. We vertellen de reden, en het kind in kwestie glimt van trots... Ook nu krijgt iedereen een snoepje, en de held van de dag zoekt een cadeautje uit.

Om de week is er op dinsdagavond 'SuperWoman'. Dit is bedoeld voor tienermeiden die naar de middelbare school gaan. De meisjes gaan samen boodschappen doen, koken en eten. Daarna volgt een sociale activiteit of een inhoudelijke avond, waarbij onder vrouwelijke leiding typische tiener-issues vanuit de Bijbel benaderd worden.

Woensdag

Woensdag is de drukste dag in Het Pand. Rond de klok van tien stromen de peuters binnen met vaders, moeders, opa's of oma's. Er staat Duplo voor ze klaar en ook een speelkeukentje. Voor de ouders en grootouders is er koffie, thee of water. Deze ochtend wordt grotendeels verzorgd door de 'Huiskamer' van het WIJ-team.

Als het tijd is om voor te lezen kruipt bijna iedereen op de bank. Dit is het hoogtepunt van de ochtend. Een medewerker van de huiskamer leest een boekje voor en de kinderen luisteren er aandachtig naar. Na het verhaal gaat iedereen naar de knutsel tafels om een werkje te maken dat bij het verhaal past. Terwijl de kinderen daarmee bezig zijn, hebben de ouders en grootouders de gelegenheid om met elkaar en met de medewerkers te praten. In een ontspannen setting worden dagelijkse besprekingen en opvoedkundige vragen besproken. De ouders leren elkaar hier kennen en gaan zo een netwerk vormen waarin ze elkaar verder helpen bij het opvoeden van hun peuters.

Op woensdagmiddag is er een kinderclub-

middag, die wordt georganiseerd door de Speeltuinvereniging. Aansluitend is er, net als op maandag, huiswerkbegeleiding.

Op woensdagavond staan de tieners centraal in Het Pand. Ook hierbij komen we als team eerst bij elkaar in de keuken van Het Pand. We spreken elkaar kort, bedenken hoe we het Bijbelgedeelte van vandaag gaan delen met de tieners en we gaan samen in gebed. Dan maken we een tas met hesjes, ballen, fluiten en bekers klaar en stappen op de fiets. Bij de Gymzaal Korreweg staat al een groepje tieners op ons te wachten.

Snel kleden we ons om om een balletje te gaan trappen. Als er genoeg tieners zijn maken we groepjes voor een potje voetbal, liefst zelfs een toernooitje. Halverwege de avond is het tijd voor het Bijbelgedeelte van deze week. Met een getuigenis, quiz of interview brengen we dit kort onder de aandacht. En daarna pakken we weer snel de bal...

Donderdag

Vandaag is er de laatste keer huiswerk-

begeleiding van de week. Voorafgaand hieraan is er een meidenclub, onder begeleiding van de jongerenwerker van het WIJ-team. Een deel van de kinderen die hieraan meedoet gaat in de speeltuin spelen, anderen gaan naar huis, en een deel komt naar de huiswerkbegeleiding.

Terwijl we nog bezig zijn met de huiswerkbegeleiding komen, zo rond 16 uur, twee koks aan in Het Pand. Zij gaan de Open Maaltijd klaarmaken. Ze luisteren de voice-mail af en kijken in het logboek om te ontdekken hoeveel mensen er vanavond mee eten. De deelnemers kunnen aangeven of ze vlees of vegetarisch willen eten, en ook of ze andere dieetwensen hebben.

Vaak hebben de koks al een recept bedacht en hoeven ze alleen nog uit te rekenen hoeveel ze van alles moeten inkopen. Na het boodschappen doen worden de messen geslepen en het eten klaargemaakt. Dan druppelen de bezoekers binnen. Soms wel heel vroeg, als de deeltaxi een ongunstige route heeft. Anders dan andere Pand-activiteiten is de Open Maaltijd niet direct op de wijk gericht. Mensen komen van heinde en verre op dit samenzijn af; één vaste gast

maakt er een reis van 25 km voor. De eters vormen een hechte groep. Aan tafel wordt altijd gebeden en afsluitend lezen ze een gedeelte uit de Bijbel. Als het eten op is stappen de koks weer op de fiets. De gasten doen de afwas en praten aan de keukentafel na.

Ook het WIJ-team is donderdagavond actief, met een inloopavond voor tieners.

Vrijdag

Wij sluiten de week sportief af met de kinderen van de basisschool. Net als bij alle Pand-activiteiten bidden we eerst samen en spreken we het programma van deze middag door. Het programma komt grotendeels overeen met dat van de woensdagavond.

Op de vrijdagmiddag is er tevens 'Kinderkookclub', georganiseerd door het WIJ-team in samenwerking met een buurtbewoner. Het is een inloopmiddag die rond de klok van 17 uur eindigt met een gezamenlijke maaltijd. Kinderen die dat leuk vinden, kunnen eerst bij Het Pand sporten en daarna door naar de Kinderkookclub.

Vakantie in Het Pand

Ook in de schoolvakanties is Het Pand actief. Het begon met een Sport&Spel-week in de zomervakanties, inmiddels worden ook in de meivakantie en in de herfstvakantie enkele dagen Sport&Spel georganiseerd. In de zomer is het daadwerkelijk een hele week, met een grandioos feest op de vrijdag.

Het bijzondere is dat de leiding in handen is van jongeren uit de wijk, in de leeftijd van 12 tot 20 jaar. Zij hebben jarenlang genoten van de kinderclubs, tienerclubs en sportactiviteiten, en willen nu graag iets terugdoen. Een prachtige ontwikkeling waarin we zien dat Het Pand steeds meer deel wordt van de wijk.

Om 9 uur 's ochtends druppelen de tieners binnen en pakken een kop koffie of thee. Dan gaan we in tweetallen uiteen om samen het Bijbelstudiemateriaal door te nemen, in de Bijbel te lezen en na te denken over de gespreksvragen. Het materiaal schrijven we ieder jaar zelf, speciaal voor onze tieners die in Het Pand wel van de Bijbel hebben gehoord, maar weinig parate Bijbelkennis hebben. Zo heeft deze week een dubbel doel. We zijn er voor de kinderen die in de middag komen, maar trekken als team ook samen op, en ontdekken hoe we achter Jezus aan kunnen gaan.

Na de Bijbelstudie bespreken we wat we willen delen, we drinken een kop koffie of thee en wie wil speelt een potje tafeltennis. Halverwege de ochtend pakken we de draad op: welk Bijbelverhaal gaan we vanmiddag uitbeelden in een toneelstuk? Welke sport bieden we aan, wat

gaan we knutselen of bakken? Wat moeten we daarvoor klaarzetten of inkopen? Het is spitsuur, want de hele groep is aan zet.

Tegen het einde van de morgen doet de corveeploeg boodschappen en maakt de lunch klaar. Na het eten gaan we in een kring staan en bidden we voor de komende middag. De zaal wordt klaargemaakt, sporten worden voorbereid, de inschrijftafel krijgt zijn plaats bij de voordeur; een half uur voor we beginnen is alles klaar. De teamleden hangen nog even op de bank of trappen een balletje.

Om een uur of twee komen de eerste kinderen. Ze krijgen een sticker met hun naam, geven het telefoonnummer van hun ouders op en kiezen wat ze vanmiddag willen doen: sporten, of binnen aan de slag. Iets na tweeën gaan we allemaal op het veld staan voor een grappige warming-up. Dan zoekt iedereen zijn eigen plek op. Om drie uur komen we bij elkaar in de grote zaal. Daar wordt door middel van een toneelstukje een Bijbelverhaal uitgebeeld. De kinderen krijgen iets te drinken, en gaan daarna in groepjes uiteen om na te praten over het Bijbelverhaal. Rond de klok van vier zwaaien we de kinderen uit.

Zodat we de avond goed in kunnen gaan, koken vrijwilligers voor ons. We eten samen met de koks. Ook na deze maaltijd gaan we in de kring staan om samen te bidden. Op het veld is het vrij simpel: we gaan voetballen. Halverwege de avond vertelt een van de tieners iets over zijn of haar geloof, of over hoe Het Pand een rol speelt in het leven. Rond 21.00 uur nemen we afscheid van elkaar. Tot morgen!

Vieringen in Het Pand

De zondagse vieringen in Het Pand worden altijd voorafgegaan door een lunch. Rond 11 uur gaat Het Pand open en komt een aantal vrouwen en tieners om de lunch voor te bereiden en klaar te zetten. Het is een gezellige start van de zondag. Om half twaalf laten we het werk liggen om samen te bidden. Wie wil bidden bidt mee, wie hardop wil bidden kan dat doen. Na het gebed druppelen de bezoekers binnen. Al snel is de keuken zo vol, dat aan de gasten gevraagd wordt om naar de zaal te gaan, zodat de koks de puntjes op de i kunnen zetten.

In de zaal heeft iedereen zo zijn vaste plaats. De mannen aan de eerste tafel, de tieners dicht bij de kaars; het is net een gewone kerk. Voor de maaltijd steekt één van de kinderen de kaars aan, en zegt: 'Jezus is het Licht en Hij is bij ons'. We bidden en beginnen met eten. Aan de ene kant van de zaal is er een tafel waar soep en tosti-ijzers klaarstaan, aan de andere kant staat een koud buffet. Aan de vegetariërs is gedacht, en meestal is er ook iets Halal. Na de maaltijd ruimen sommigen af en beginnen met de afwas, anderen gaan naar buiten voor een sigaretje. Ook een vast onderdeel, een brandoffer wordt het wel genoemd...

Dan volgt de viering. Drie weken achtereen gaan we bezig met één van de onderwerpen uit de reeks die achterin deze glossy staat. In de eerste week hebben we een **Thematische viering** en een **kinder- viering**. De kinderen, die in de meerderheid zijn, blijven in de grote zaal, terwijl de volwassenen naar een kleinere zaal gaan. In deze viering wordt het onderwerp ingeleid. De volgende week is de **Verhaalvie-**

ring. Hierin staat een Bijbelverhaal over Jezus centraal, dat gaat over het onderwerp van deze periode. Voor de kinderen is er tijdens deze viering een kleurplaat. In de derde week volgt de **Doe-viering**. We gaan nu praktisch aan de slag met wat we in de voorgaande weken hebben gehoord. Dit kan bijvoorbeeld in de vorm zijn van een quiz of een spel, of door iets te maken. Voor kinderen, tieners en volwassenen zijn er verschillende activiteiten. Vaak wordt deze viering als de meest inhoudelijke ervaren.

Op de eerstvolgende woensdagavond wordt het onderwerp van deze periode ook behandeld met de jongeren van de tienersport. Na een gezamenlijke maaltijd wordt het onderwerp ingeleid en met de tieners besproken, waarna de reguliere sportactiviteit volgt.

Ook Doop en Avondmaal vieren we in Het Pand. Voor de Doop hebben we eigen dooponderwijs ontwikkeld. Bovendien hebben we uit de Rooms Katholieke traditie de gedachte van een peter of meter overgenomen: wie bij ons gedoopt wordt, wordt gekoppeld aan een doopmentor.

Het Heilig Avondmaal vieren we in een kring. Zoals in de Joodse traditie de oudste zoon bij het Sedermaal vragen stelt aan zijn vader, zo stellen wij ook een aantal vragen, en beantwoorden die. Dan gaan we rond met een schaal. Wie wil deelnemen aan het Avondmaal neemt een stuk brood, voor wie niet wil deelnemen is er een kaart met een Bijbeltekst. Daarna gaan we rond met druivensap.

Het Pand, een vormende gemeenschap

Na zeventien jaar in het buitenland te hebben gewoond en gewerkt, kwamen mijn man en ik in januari 2014 weer terug naar Nederland. We waren op zoek naar een thuis en we vonden het in Het Pand. Inmiddels zijn we net weer verhuisd, deze keer van Groningen naar Nieuwegein. Dat betekent dat we bijna tien jaar deel zijn geweest van de gemeenschap in Het Pand.

Het zijn jaren geweest waarin we ons welkom wisten en erbij mochten horen zoals we zijn, en waarin we ook anderen mochten verwelkomen. Samen hebben we gelachen en soms gehuild. Samen hebben we geluisterd naar elkaar en naar de Bijbel. Samen hebben we gebeden en soms gewoon maar vragen gesteld. Het zijn jaren waarin we veel geleerd hebben, maar meer nog geraakt en gevormd zijn. Graag wil ik hier iets van delen.

De kracht van mensen in de wijk

De Korrewegwijk heeft een reputatie. Het wordt een achterstandswijk genoemd. En die benaming zegt het al, daar wonen mensen die op achterstand staan, mensen die problemen hebben. Mensen die hulp nodig hebben. In Het Pand hebben wij een heel andere kant van deze wijk leren kennen. We hebben inderdaad mensen ontmoet die het niet altijd makkelijk hebben. Wonen in een slecht geïsoleerd huurhuis betekent een hoge energierekening. Schulden zijn een terugkerende realiteit. En als je daar dan bezwaar tegen wilt maken moet je allerlei formulieren invullen, brieven lezen in onbegrijpelijke ambtelijke taal en daar dan weer adequaat op reageren.

Toch zien we dat mensen niet bij de pakken neerzitten. We hebben juist gezien dat

mensen naar elkaar omkijken en elkaar bemoedigen. We hebben gezien dat mensen hun waardigheid behouden. Daarom noemen wij de Korrewegwijk nu een wijk waar de sociale cohesie ervoor zorgt dat mensen waardig kunnen leven, ondanks de grote problemen waarmee ze soms kampen.

Gemeenschap waar iedereen welkom is

Wie op een gewone zondag Het Pand binnenkomt zal een zeer diverse groep mensen ontmoeten. Gezinnen uit de wijk, mensen die aan de universiteit werken en mensen die de middelbare school niet hebben afgemaakt, alleenstaande vaders of moeders met hun kinderen, jongeren uit de wijk en mensen die al met pensioen zijn, mensen met en zonder werk. Allemaal zitten we aan de tafel en samen lunchen we. Als team hebben we eens een aantal mensen gevraagd wat Het Pand voor hen belangrijk maakt. Verschillende van hen vertelden dat juist die diversiteit het bijzondere is van de gemeenschap. Je mag er zijn zoals je bent en samen delen we ons leven en leren we van elkaar. 'Ik kwam thuis,' is een vaak gehoorde opmerking.

Gemeenschap ben je samen - niet voor maar met elkaar

Het Pand is niet een plek waar vrijwilligers komen om andere mensen te helpen; we

zijn er samen met elkaar en voor elkaar. Het is niet dat de 'sterken' er zijn voor de 'zwakken'. De ene keer is de één sterk en de andere keer de ander. Allemaal dragen we bij met de gaven die we gekregen hebben. Allemaal kunnen we delen, de één door een heerlijke soep te koken, de ander door een arm om iemand heen te slaan, en weer een ander door het opknappen van de tuin voor iemand die dat even niet ziet zitten. De één kan een mooi praatje houden naar aanleiding van een verhaal uit de bijbel. De ander kan daar lastige vragen over stellen, waardoor dat prachtige praatje ineens in de realiteit van het leven landt.

Als team hebben we regelmatig gemerkt dat we van alles kunnen voorbereiden, maar dat de dingen uiteindelijk toch weer heel anders lopen dan gedacht. In het samen vieren ontdekken we ook samen wat belangrijk is, hoe we naar God kunnen luisteren en wat dat betekent voor ons leven op deze specifieke plek. Vieren van doop en avondmaal krijgen zo een heel eigen vorm, die past binnen onze gemeenschap en die tegelijk trouw is aan Gods woord en de traditie van de kerk. Is dit niet het waaien van de Geest? En durven we de Geest hierin te vertrouwen?

Gemeenschap met Jezus in het centrum

Zo waren we in het begin voorzichtig in het praten over Jezus. We wilden een open en verwelkomende gemeenschap zijn, en de mensen die geen Christen zijn wilden we niet afstoten. Maar wat bleek? Naar de verhalen over Jezus werd gretig geluisterd. En het bidden voor het eten werd eerder verwacht dan vervelend gevonden; dat doen Christenen toch? God

ter sprake te brengen bleek veel minder moeilijk dan we dachten. En als wij dat al niet doen, dan wordt er wel naar gevraagd.

Overigens blijft het belangrijk dat er geen druk wordt gelegd op mensen. Uitnodigen tot gebed wordt op prijs gesteld, vanzelfsprekend ervan uit gaan dat iedereen mee zal bidden niet. Vanzelfsprekendheid roept op tot tegenspraak. Daar moeten we altijd scherp op blijven. Tot onze verrassing hebben we langzamerhand steeds meer mensen zien meebidden. Soms vragen mensen om gebed, of moedigden elkaar aan om in moeilijke situaties te bidden of te vragen om gebed. Gebed en samen bidden blijken zo juist een weg van gemeenschapsvorming en geloofsontwikkeling.

En het hoogtepunt van de viering is misschien wel het aansteken van de 'Jezus kaars'. Elke zondag mag een kind deze kaars aansteken en ons vertellen: 'Jezus is het Licht en Jezus is bij ons'.

Geen scheiding tussen evangelisatie en diaconaat

Deze openheid naar bidden of praten over God heeft altijd een praktische kant. De scheiding tussen het geestelijke en dagelijkse leven, die wij nogal eens ervaren in de kerk, verdwijnt in Het Pand. Waarom zou je over God praten als God niet alles met de gewone dingen te maken heeft? Waarom zou je bidden als je leven van alledag daar los van zou staan? Elke zondag krijgen we dezelfde zegen mee: 'Ga met God, Hij zal bij je zijn en voor je zorgen'. Gods liefde wordt ervaren in relaties en in dagelijkse dingen. Die worden dan ook een uitnodigend teken van de liefde van

God voor anderen.

Zo denken we na over hoe we anderen kunnen verwelkomen en in hun waarde laten, of hoe we ruzies kunnen voorkomen. We ontdekken waar hulp nodig is en waar we de handen uit de mouwen kunnen steken. Het gewone leven van de gemeenschap wordt een getuigenis van Gods liefde en van Gods verlangen om mensen te verwelkomen.

Zou je niet graag weer een echte kerkdienst meemaken?

Het zal duidelijk zijn dat de vieringen in Het Pand een heel ander karakter hebben dan de diensten in een doorsnee kerk in Nederland. De praatjes in Het Pand zijn niet te vergelijken met een preek. Ook de activiteiten van de gemeenschap verschillen sterk. En toch, als mensen me vragen of ik de 'gewone' kerk niet mis, dan zeg ik volmondig: nee.

Het andere karakter van de viering be-

tekent niet dat er geen diepgang is. Als mensen vragen om gedoopt te worden, dan is er veel gebeurd. Als mensen voor het eerst zelf en voor elkaar gaan bidden, dan zien we God aan het werk. Als mensen vragen om het aansteken van de kaars, omdat het toch duidelijk moet zijn dat Jezus het licht is en bij ons is, dan ervaar ik de gemeenschap van heiligen en de genade van God. In deze gemeenschap ontvang ik steeds weer, en vaak op verrassende manieren, nieuwe kracht om de komende week te leven vanuit Gods nabijheid, liefde en kracht. In deze gemeenschap leer ik op een nieuwe manier de wereld te zien en daarin te leven vanuit de hoop op Gods nieuwe wereld.

*Berdine van den Toren-Lekkerkerker
Utrecht, 30 oktober 2023*

GOD WERKT

Van chemisch technoloog naar missionair werker, het is een carrièreswitch die je niet zomaar verwacht. Net zomin als verhuizen van een twee-onder-een-kap-wijk in Rijssen naar de multiculturele Korrewegwijk in Groningen. Toch maakte Jan Waanders, samen met zijn gezin, 19 jaar geleden deze overstap.

Hoe zijn jullie tot deze keuze gekomen?

In Rijssen was ik werkzaam bij een ingenieursbureau, in mijn vrije tijd zat ik bij de scouting en gaf ik leiding aan tienerclubs. Op een gegeven moment werd ik gevraagd om evangelisatieouderling te worden. Mijn opdracht was een Alphacursus te starten. Niet iedereen zag dat zitten, maar aan het einde van de cursus was iedereen enthousiast. Mijn vrouw Anneke wees me erop dat dit werk bij me paste. 'Is dit niet veel meer jouw route voor je toekomst?' vroeg ze me. Een advertentie in het Nederlands Dagblad gaf de doorslag. De IZB zocht een missionair werker voor Groningen. We zijn erheen gereden, op monumentendag. De Martinikerk was open, daar hadden we mooie gesprekken met de predikant en de scriba. Na een rit door de wijk zijn we terug naar huis gereden en heb ik een brief geschreven: 'Volgens mij moet ik het worden.' Dezelfde avond heb ik de brief verstuurd en korte tijd later verhuisden we naar Groningen.

Hoe vonden jullie aansluiting in de Korrewegwijk?

Paulus zou zeggen: 'Door Korrewegwijker te worden.' Als je aan het einde van je werkdag je Bijbel onder je snelbinders doet en de wijk uit fietst, zul je nooit goed begrijpen hoe het in deze wijk werkt. We zijn in deze wijk gaan wonen, hebben onze kinderen naar de school in de wijk gestuurd, we vieren verjaardagen samen en als er met oud en nieuw grote vuren worden gebouwd, ga ik daarbij zitten met als gevolg dat mensen me makkelijk weten te vinden. Dat heb ik ook aan Anneke te danken. Zij heeft me daarmee, vooral in het begin, enorm geholpen. Op het schoolplein hoort

ze dingen die ik niet meekrijg. Anneke wordt als vrouw ook eerder vertrouwd dan ik. Dat is in een achterstandswijk, waar veel wordt bedrogen en 'schuinsgemarcheerd', niet zo vreemd.

Een mooi voorbeeld is het kamp dat ik organiseerde. Er melde zich helemaal niemand aan. Ik snapte er niks van. Tot Anneke op het schoolplein hoorde: 'Hoe weet je of hij van mijn kinderen afblijft?' Ik ging koffiedrinken bij een moeder die dit rondvertelde en vroeg haar mee als kok. De aanmeldingen kwamen binnen en we hebben een schitterend kamp gehad.

Moest je erg zoeken om invulling te geven aan wat je ging oppakken?

In Rijssen liep de vakantiebijbelweek erg goed, dus organiseerde ik dat hier in Groningen ook. Er kwam geen kind op af. Om tien uur lopen de kinderen hier nog in pyjama, dan gaan ze niet naar de club. Het projectplan dat in de vacaturetijd werd geschreven, hebben we doormidden gescheurd en de eerste drie maanden heb ik

gekeken wat werkte. Geregeld heb ik er naast gezeten, maar je kunt beter vragen om vergeving, dan nooit wat proberen. In de eerste week van de vakantie organiseren we nu een sport- en spelweek. De leiding bestaat uit tieners die geboren zijn in de tijd dat wij hier wonen. Ze hebben club gehad of bij ons gesport en nu willen ze iets terugdoen. 's Morgens doen we Bijbelstudie met de tieners. Tijdens het middagprogramma vertellen de tieners deze verhalen aan de kinderen. 's Avonds geven ze een getuigenis over wat God in hun leven deed.

Wat helpt mensen om de stap te maken om bij jullie binnen te komen?

Het klinkt misschien vreemd, maar dat is ons toilet. Ons gebouw, 'Het Pand', staat in een speeltuin. Er zijn altijd wel kinderen die tijdens het spelen even moeten plassen. Zo komen zij, en hun ouders, bij ons binnen en krijgen we contact. Ook organiseren we diverse laagdrempelige activiteiten, waar we veel mensen ontmoeten. Vanmiddag was er huiswerkbegeleiding, dan komen er veel kinderen met een taalachterstand. Hun ouders praten als ze naar buiten lopen meteen weer Somalisch of Eritrees met elkaar. Deze kinderen hebben hulp nodig; vooral bij taal, maar ook bij biologie, aardrijkskunde en rekenen. Vanavond organiseren we een maaltijd. Mensen tussen de 40 en 70 jaar die niet echt een sociaal netwerk

hebben, vormen ondertussen met elkaar een soort vriendengroep. Morgen is er een sportmiddag voor basisschoolkinderen. Daar komt een gemengd groepje kinderen op af, de meeste zijn niet christelijk. Op zondag hebben we vieringen. Bezoekers nodigen zelf andere mensen uit: 'Jij moet ook naar de viering komen!' Heel bijzonder vind ik dat.

Hoe zie je God aan het werk?

Als mensen zeggen dat ze gedoopt willen worden, dan is God aan het werk. Er is een Engels evangelisatieboekje waarin dit rijtje staat: belonging, behaving, believing. Dat zien we duidelijk terug. Een oudere dame uit een van de flats zat 's morgens om 10 uur al in het café voor een kopje koffie en een praatje. Op een gegeven moment kwam ze ook naar 'Het Pand' om gezellig te kletsen. Niet veel later begon ze de zondagse lunch en viering te bezoeken. Na een paar jaar kwam ze bij me en zei: 'Jan, mijn zus was bij me en ik wilde met haar bidden, maar het lukte niet.' Ondertussen is er dus veel gebeurd; ze bidt zelf en wil dat ook graag voor haar zus doen. Een poosje geleden vroeg ze om een Bijbel. Je ziet het gebeuren: mensen komen voor de gezelligheid, om erbij te horen. Op een gegeven moment gaan ze meedoen en uiteindelijk zie je dat ze gaan geloven, christelijk gaan leven.

Tegelijkertijd zie je dan ook de tegenkant. Een vrouw die gedoopt wil worden, heeft ruzie met haar familie. Ze verklaren haar voor gek omdat ze christen wordt.

Een paar jaar geleden maakte een junk ons het leven zuur tijdens het avondprogramma van een sport- en spelweek. De volgende avond zou hij terugkomen en zorgen dat we niet over Jezus konden praten. En hij kwam terug, met het schuim om de mond. Tegen het team zei ik dat ik hem buiten aan de praat zou houden, zodat ze gewoon verder konden gaan. We gingen samen aan de picknicktafel in de speeltuin zitten, waar hij me bij mijn handen greep, terwijl hij ondertussen raasde en tierde. Na twee uur was ik drijfnat van het zweet, helemaal gesloopt. Jaren later vertelde een teamlid dat hij op die bewuste avond met zijn dochter achter op de fiets voorbij was gereden. Terwijl ze langs de picknicktafel kwamen, vertelde het meisje dat ze een engel in de lucht zag.

Wat heeft de overgang naar Groningen met jou en met je gezin gedaan?

Mijn gezin heeft het vaak moeilijk gehad. Onze dochter vond een groepje vriendinnen en had het goed naar haar zin, maar onze zonen hadden weinig aansluiting. De basisschooltijd is ontzettend moeilijk voor hen geweest, dat was echt een offer. We hebben ons wel eens afgevraagd: 'Is dit wat God van ons vraagt, of moeten we hen toch naar een andere school sturen?' Onze jongste volgde een paar proeflessen bij de tennisvereniging. Die was hier een kilo-

meter vandaan, aan de andere kant van het kanaal, midden in een mooie twee-onder-een-kap-wijk. Na een paar lessen zei hij: 'Ik hoor daar niet thuis.' Hij was een achterstandsjochie geworden, voelde zich niet thuis bij de kakkers van de tennisvereniging. Gelukkig is het allemaal goed gekomen toen ze naar het voortgezet onderwijs gingen, maar het is een moeilijke tijd geweest.

Welke verandering zie je in de wijk, en bij jezelf?

Voor mij is de christelijke levenswandel steeds belangrijker geworden. Je kunt wel zeggen dat je christen bent, maar laat het maar merken. Zoals in het verhaal van de barmhartige Samaritaan: wees zelf barmhartig. Het mooie van preken in een achterstandswijk is dat mensen niet kunnen luisteren. Ik moet tijdens de viering in vijf minuten duiden waar een Bijbeltekst over gaat, uitleg geven en iets meegeven waar mensen mee verder kunnen. Zo nadenken over de kern, dat doet wat met je geloofsleven.

Het is prachtig om te zien dat mensen zich willen laten dopen. Je trekt met ze op, gaat met ze in gesprek. Je raakt verweven met hun leven. Het maakt dat ik hier niet meer weg wil; ik wil kijken wat God hier nog meer van plan is.

Marja de Kruijf-Ros

Dit interview is eerder verschenen in Vrouw tot Vrouw, november 2023.

VIER! Extra

SAMEN ACHTER JEZUS AAN

Hoe leer je iemand iets over het Christelijk geloof, zonder dat je samen een cursus doet?

Die vraag hebben we ons gesteld in Het Pand. In eerdere seizoenen hebben we in het najaar een persoon uit het Oude Testament behandeld, en in het voorjaar een van de Evangelieën. Dus in het najaar hadden we het bijvoorbeeld over Ruth, en in het voorjaar bespraken we het boek Marcus.

Uiteindelijk zijn we in onze zoektocht uitgekomen bij deze serie van dertien vragen. De vragen zijn grotendeels in lijn met de Alpha-cursus. Deze cursus begint met de vraag: 'Wie is Jezus?' Om bij die vraag uit te komen hadden wij echter nog een aantal voorvragen nodig. Want hoe zit het met onze wereld? Is die door God geschapen? En wat is Gods plan met onze wereld? Zo trekken we lijnen van de schepping naar de herschepping en Gods nieuwe wereld, om zo uit te komen bij de vraag: 'Wie is Jezus?'

Vanaf deze vraag volgen wij min of meer de hoofdstukken van de Alpha-cursus. Om de onderwerpen te visualiseren, hebben we illustratrice Anna Sieben gevraagd om bij elk van de vragen een tekening te maken. En zo is deze serie tot stand gekomen! De tekeningen zijn voor iedereen gratis te gebruiken, op voorwaarde dat ze niet commercieel worden toegepast. Bij elke vraag is naast de tekening een summier uitleg te vinden, en een doe-opdracht. Alle tekeningen zijn ook als kleurplaat te downloaden, via de QR-code onderaan de pagina.

Heb je ook belangstelling voor het beeldmateriaal in zijn geheel? Of voor een rooster met de bijpassende Bijbelteksten? Neem gerust contact op met Het Pand via info@pandvoordewijk.nl. Meer informatie over Alpha en over de originele Alpha-cursus is te vinden op www.alphanederland.org.

God als schepper en het leven als cadeau

Wij geloven dat God de Schepper is van al het leven op aarde. Hij heeft het niet alleen geschapen, maar houdt het ook in Zijn hand. Wij mogen ons verwonderen over al het moois, de sterren aan de hemel, de dieren om ons heen. Met de talenten die God ons heeft gegeven mogen we de aarde beheren en voor de dieren zorgen. Het geeft ons ook een verantwoordelijkheid om de aarde door te geven aan volgende generaties. Met het geven van dit cadeau is God een relatie met ons aangegaan. Hij steekt Zijn hand naar ons uit.

Lezen:

Psalm 8

Doen:

Vertel elkaar welke cadeaus jij hebt gekregen van iemand anders. Wat betekent dat voor jou?

Wat is Gods plan met de wereld?

De wereld is het cadeau van God aan ons. Maar door ons gedrag maken wij maken die wereld kapot. Toch blijft God naar ons omzien. Al vanaf het begin van de wereld wil hij de relatie met ons herstellen.¹ Door de komst van Jezus heeft Gods nieuwe wereld echt vorm gekregen. Jezus vertelde over Gods nieuwe wereld,² en hij vierde het leven met de mensen; ook met mensen die als uitschot werden beschouwd. Ook nu zien we een glimp van Gods nieuwe wereld, als de mensen om ons heen goede dingen doen.

Uiteindelijk zal er een echte nieuwe wereld komen,³ een herstelde schepping waar er harmonie zal zijn tussen God en mensen. De eerste bladzijde van de Bijbel, waar God de aarde schept met mensen en dieren, lijkt sprekend op de laatste, waar God een nieuwe aarde schept voor de mens en voor Hemzelf. Jezus vind je precies tussen deze bladzijden in; Jezus is de herschepper.

¹Jesaja 61 vers 1-3

²Lukas 4 vers 14-22

³Openbaring 21

Lezen:

Lukas 4 vers 14-22

Doen:

Vertel elkaar hoe je dat voor je ziet, de nieuwe aarde. Wat is daar wel en wat is daar niet? Voldoet dat aan je diepste verlangens? Maak met knipsels uit tijdschriften een collage en laat zien hoe jij een nieuwe aarde ziet.

Wie is Jezus?

Wij geloven dat Jezus ten diepste voor ons een mysterie zal blijven. Hij is niet de verwachte bevrijder van aardse beslomeringen. Wel is Hij al sinds het begin van de schepping aanwezig, dat lezen we in Johannes 1. Jezus bracht ons licht en liefde. Ook brengt Jezus genade. Eerst was de wet van Mozes de richtlijn; hierbij merken we steeds dat het ons aan licht en liefde ontbreekt. Jezus strekt zijn hand naar ons uit en door Hem mogen wij kinderen van God worden.

Stel je voor dat God zich voor altijd in de hemel had teruggetrokken, en dat Jezus er nooit was geweest. Dan kon God zijn liefde niet aan ons mensen laten zien, en zou hij op afstand van ons blijven. Door Jezus komt Gods liefde dichtbij. Op die manier is Hij vanuit een ander perspectief wel degelijk onze bevrijder. Hij was Koning en Knecht.

Lezen:

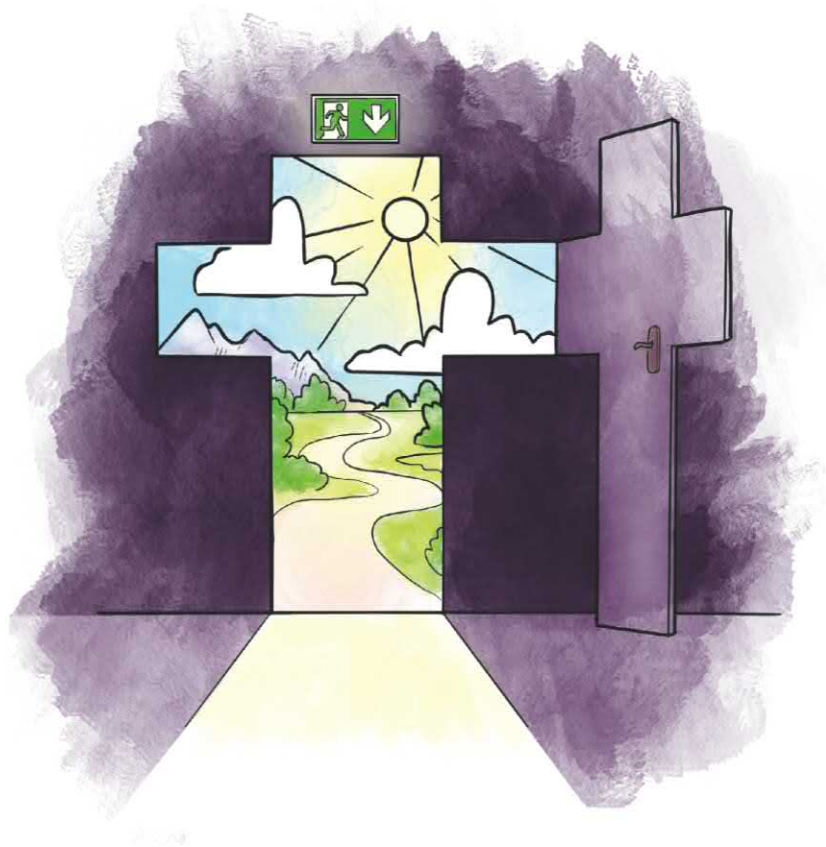
Johannes 1 vers 1-18

Doen:

Probeer ook zo te leven. Zelfs een waxinelichtje doorbreekt het donker. Probeer Jezus' licht ook uit te stralen in alle gebrokenheid. Dan worden jouw leven en de wereld lichter en mooier.

Hoe overwon Jezus de dood?

Jezus zegt: 'Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot de dag dat Ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader.' Zo verbindt Jezus de overwinning op de dood met samen eten en drinken in Gods nieuwe wereld.

Daar gaat het dus om, om Gods nieuwe wereld. Bij Hem gaat het niet om macht en om de sterkste zijn, bij Hem gaat het om liefde. Jezus laat Zijn liefde laat zien, door Zelf de pijn van het kwaad en de dood te doorstaan. Jezus besluit om juist in het aller diepste donker bij de mensen te zijn, om te delen in hun leven te delen en in hun allergrootste verlies: door te sterven. Maar de dood kon Jezus niet vasthouden. Hij stond op uit de dood. Hij leeft! En zo heeft hij de dood verslagen, niet alleen voor Zichzelf, maar voor ons allemaal. En zo heeft Jezus onze plaats ingenomen. Hij stierf voor al het kwaad en voor alle zonde. Omdat wij bij Jezus mogen horen, hebben het kwaad en de zonde ook bij ons niet meer het laatste woord.

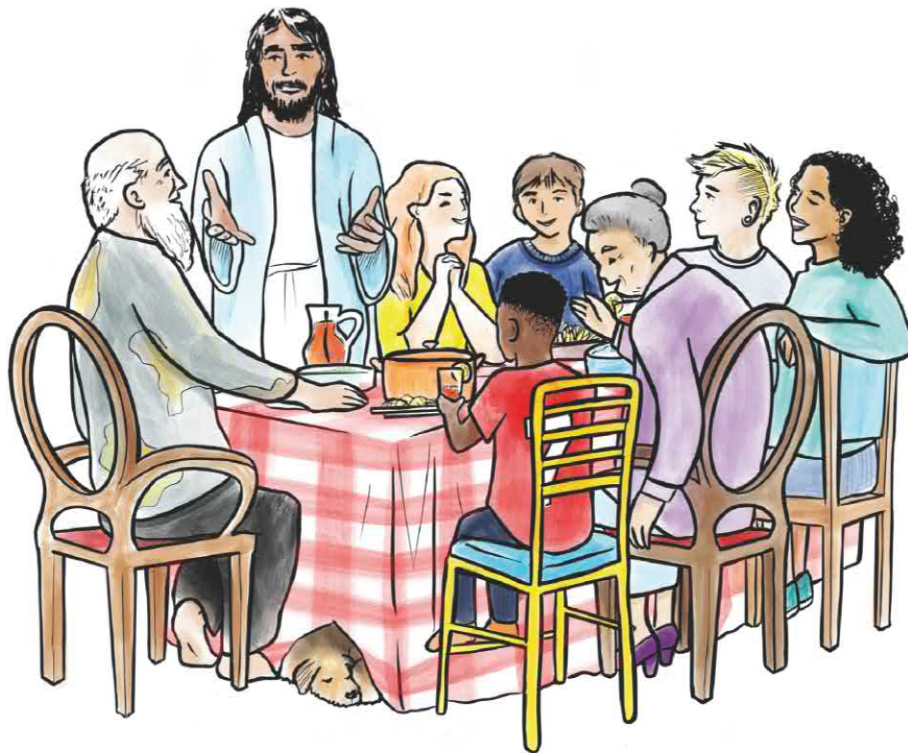
Lezen:

Mattheüs 27 vers 11-22

Doen:

Vier de Pesachmaaltijd. Dat kan ook met een Christelijke variant.

Hoe kan ik bij Jezus horen?

Wij geloven dat Jezus naar de aarde is gekomen voor alle mensen. Zodat wij in Hem gaan geloven. In de Bijbel lezen we dat Hij juist omgaat met de mensen die in de samenleving niet in aanzien staan. Sekswerkers, mensen met een besmettelijke ziekte, mensen die anderen financieel uitbuiten, ga zo maar door. Het gaat er dus niet om hoe goed je bent. Het gaat er om of je de uitnodiging aanneemt om met Jezus aan tafel te gaan, en je leven met Hem te delen.

Daarom staat Het Pand ook in de Indische Buurt. Een wijk die niet in aanzien staat, maar die juist op allerlei manieren als probleemwijk wordt aangemerkt. Hoe mooi is het om juist daar de liefde door te geven die wij van Jezus krijgen. Samen aan tafel gaan, samen het leven delen, sporten en mooie momenten vieren. Net zoals Jezus dat deed.

Lezen:

Lukas 5 vers 27-32

Doen:

Jezus nodigt iedereen uit op zijn eigen manier. Vraag aan een andere christen hoe het volgen van Jezus bij hem of haar begon.

Waarom hebben we een geloofsgemeenschap nodig?

Wij geloven dat alle mensen die Jezus volgen samen een grote familie vormen, met God als Vader. We hebben elkaar nodig en vormen samen een lichaam met Jezus als het Hoofd. De een kan goed luisteren, iemand anders kan goed koken of klussen. En op de momenten dat we samenkomen, is God bij ons aanwezig.

In Het Pand is het een traditie geworden om voor elke viering een kaars aan te steken. Een van de kinderen mag dat doen, nadat het heeft gezegd: 'Jezus het licht is en Hij is bij ons'. Waar we ook bijeenkomen als christenen, we vormen een heilige tempel, omdat Jezus bij ons is. Het is zijn liefde die ons bindt. Dat gaat niet altijd vanzelf. Maar we mogen weten dat Jezus voor ons bidt!

Lezen:

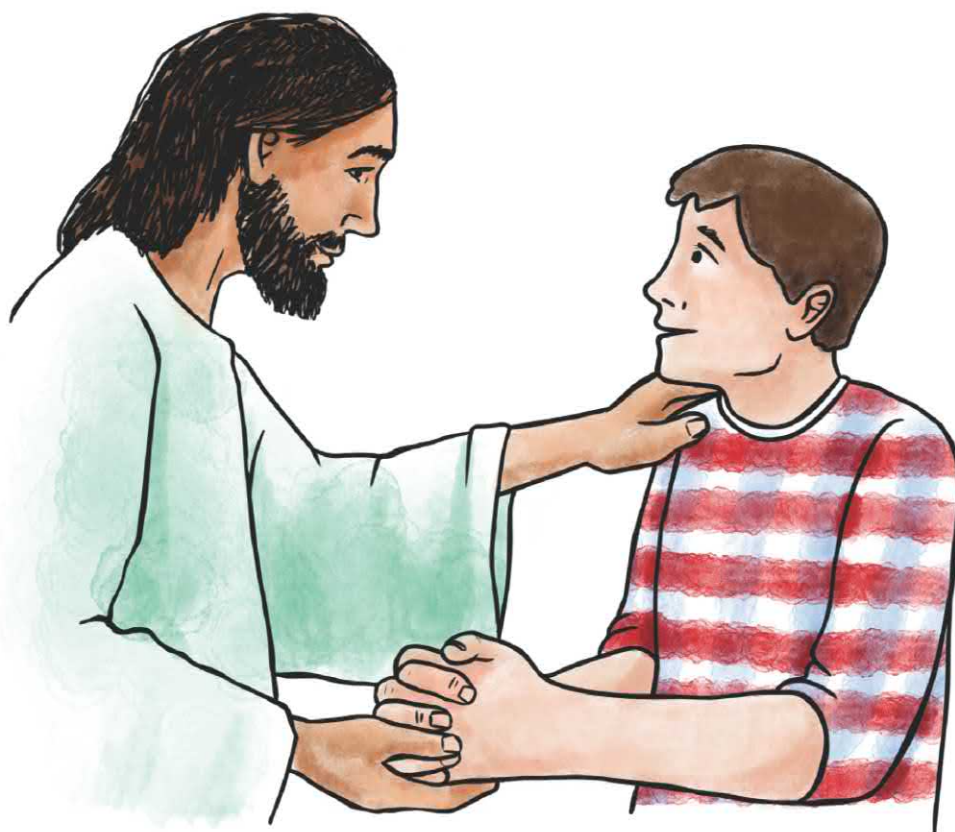
Kolossenzen 3 vers 12-17
en Johannes 17 vers 20-21

Doen:

Maak een armbandje van verschillende soorten kralen: samen vormen ze een kleurrijk geheel.

Hoe kun je leren bidden?

Wij geloven dat God naar ons bidden luistert. Dat is best ingewikkeld, want op een mooie dag wil de een zon en de ander regen. Gelukkig hoeven wij niet te kiezen. God weet wat goed voor ons is. Net zoals een aardse vader weet dat je niet kunt leren fietsen zonder een keer te vallen. God heeft het goede met ons voor.

Wat mogen we bidden? Alles! Alles wat ons bezig houdt. Al onze vragen. En dan mogen we ook vertrouwen dat God als een Vader voor ons zal zorgen. Niet dat alles dan van een leien dakje zal gaan. Maar God zal er zeker bij zijn, en vanuit Zijn liefde voor ons zorgen.

Lezen:

Lukas 11 vers 1-13

Doen:

Heb je een kandelaar met meerdere kaarsen? Steek de eerste kaars aan met een lucifer. Voor de volgende kaarsen heb je geen lucifer meer nodig, je kunt ze aansteken met de eerste kaars. Zo geef je het licht door.

Waarom en hoe lezen we de bijbel?

Wij geloven dat de boeken die samen de Bijbel vormen ons zijn gegeven om God te leren kennen en om Jezus te vinden. Het zijn zeer verschillende boeken: poëzie, historische verhalen en profetieën. Het eerste deel, het Oude Testament, wijst naar Jezus toe; het tweede deel, het Nieuwe Testament, beschrijft Jezus' leven en kijkt er op terug.

Jezus had als jongen van twaalf jaar al een enorme kennis van de Bijbel, zoals die toen was. Ook later als volwassene leest hij in de synagoge voor uit de Bijbel. Als volgelingen van Jezus worden wij door de Bijbel geïnspireerd, zodat we ons leven kunnen laten lijken op dat van Hem.

Als je in de Bijbel iets tegenkomt dat een ander Bijbelgedeelte tegenspreekt, probeer dan uit te zoeken wat de context is. Houd daarbij altijd voor ogen: de Bijbel is er zodat wij God en Jezus leren kennen.

Lezen:

Lukas 4 vers 1-20

Doen:

Vertel elkaar je mooiste Bijbelverhaal.

Wie is de heilige Geest en wat doet Hij?

Wij geloven dat wanneer de Heilige Geest in mensen komt, ze een nieuw leven krijgen. Dat kun je vaak zien in hun karakter. Het worden mensen die leven vanuit liefde, vrede, vriendschap en vreugde. Het zijn mensen die - met vallen en opstaan - willen leven naar het voorbeeld van Jezus. De Heilige Geest geeft hen daarvoor de kracht.

Die kracht geeft de Heilige Geest niet alleen zodat we in onze eigen gemeenschap betere mensen worden. Wij krijgen die juist om Gods liefde te laten zien aan de mensen die het in onze eigen ogen misschien wel het minst verdienen. Jezus leert ons om onze vijanden lief te hebben.

Lezen:

Johannes 14 vers 15-21

Doen:

Maak een lavalamp van water, olie, kleurstof en een bruistablet: kijk hoe er een op-en-neergaande beweging komt en hoe alles door elkaar heen gaat stromen. Kun je vertellen wat dit met de Heilige Geest te maken heeft?

Hoe geef ik Gods Geest de ruimte in mijn leven?

Wij geloven dat Gods Geest altijd bij je zal komen als je daarom vraagt. Als je in Jezus bent gaan geloven, ben je daarom nog niet zonder gebreken. De Heilige Geest werkt binnenin ons, om ons te veranderen en ons meer en meer op Jezus te laten lijken. Zijn werk draagt vrucht in ons leven: liefde, vrede, blijdschap, geduld, geloof, vriendelijkheid en zelfbeheersing. Naast deze vrucht wil de Heilige Geest ons ook bijzondere gaven en krachten geven. Kortom, de Heilige Geest zal in je leven komen wanneer je daarom vraag, en het verrijken zodat je steeds meer op Jezus zult gaan lijken.

Lezen:

Johannes 14 vers 15-21

Doen:

Maak een collage van de vruchten die voor jou symbool staan voor de vrucht van de Geest.

Geneest God vandaag?

Wij geloven dat heelheid bij God hoort. Hij is een God die geneest. Dat is vanaf het begin van de Bijbel duidelijk. Toch wordt niet iedereen in de Bijbel genezen. Denk aan Paulus: hij bidt om genezing maar krijgt die niet. Aan de andere kant lezen we in de Bijbel over een vrouw die alleen maar Jezus' kleren hoeft aan te raken, en ze is al genezen.

In Het Pand spreken we vaak over Gods nieuwe wereld. Die laat zien dat God de grote genezer is. Hij herschept ons. We blijven dus bidden om genezing, omdat we geloven dat God ons wil herscheppen. Tegelijk weten we dat niet iedereen genezen wordt. Maar we geloven wel dat God innig met ons meeleeft in perioden van ziekte. Dat Hij in ons is en ons wil helpen om de ziekte te dragen.

Lezen:

Mattheüs 11 vers 2-6

Doen:

Pak een aantal grote vellen papier en kies een aantal thema's; zie hiervoor Jacobus 5. Schrijf ze vol met dank- en gebedspunten, en bid met elkaar.

Hoe leef ik met Jezus?

Wij geloven dat het leven met Jezus een leven is van vallen, en weer worden opgericht door Jezus zelf. Een leven van samen oplopen naar Gods nieuwe wereld. Hierbij ontdek je bij jezelf soms zwakheden, tekortkomingen of hulpeloosheid. Wij worden door Jezus dan ook niet gered omdat we alles op alles te zetten, of omdat we het allermooiste bereiken. We worden gered in onze zwakheid, hulpeloosheid en tekortkomingen, en we mogen die erkennen.

Jezus ging als zwakke naar een nieuwe heerlijkheid. Hij koos er niet voor om een held te worden, maar hij stierf aan het kruis. Als wij berouw hebben en schuld erkennen, worden wij geaccepteerd en geliefd door Jezus. Dat is de weg naar het hoogste vertrouwen en de hoogste eer.

Lezen:

Lucas 19 vers 1-14

Doen:

Bind jezelf een blinddoek voor en laat je door een ander leiden, door elkaar vast te houden of door aanwijzingen te geven. Je ziet die ander niet, toch is hij of zij bij je. Zo is het ook met Jezus: je ziet Hem niet, toch wil Hij je leiden. Heb je dit wel eens ervaren? Wanneer wil je graag dat Jezus bij je is de komende week?

Hoe kan ik Jezus volgen als het tegenzit?

Er is heel veel dat ons in de weg kan staan bij het volgen van Jezus. Ons karakter, mensen om ons heen, verleidingen, verkeerde ideeën. Jezus zegt tegen ons: word als een kind! Probeer nederig en leergierig te zijn, en zet jezelf niet op de eerste plaats.

Wij geloven dat wij dat God ons beschermt als ons geloof wordt aangevallen. Wij hebben een onzichtbare wapenrusting. Door goed voorbereid te zijn kunnen we het geloof in Jezus vasthouden. De waarheid is als een gordel om de heupen, de gerechtigheid als een harnas. Het geloof is als een schild, waarmee we de aanvallen van het kwaad kunnen afweren. Wij kunnen ons verdedigen, en weer opstaan als het tegenzit, door vast te houden aan het geloof in God die ons zal redden, en in de Heilige Geest die ons leidt.

Lezen:

Efeze 6 vers 10-18

Doen:

Speel een potje trefbal met een schild. Raakt de bal het schild, dan ben je niet af.

COLOFON

VIER! is een uitgave ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van Missionair Diaconaal Centrum Het Pand
December 2023

Redactie:

Joke Geelhoed-Oosterhuis/De Versteende Uitdrukking

Vormgeving:

Caroline Penris

Fotografie:

Wendy Bruins, Maartje Bussey-Terlouw, Caroline Penris,
Jan Waanders, Dineke van der Wouden

Druk:

Veldhuis Media bv